

ret i dette Dieblif seer af Datoen, afgiven under en vis første Forfrækkelse, som maaffee kunde tjene noget til Undskyldning — at det ikke er heldigt, at Chefen afgiver en Rapport af den Art, førend han er aldeles vis paa, at det, han anfører som det Sandshnlige, dog ikke bagefter kommer til at staae som det aldeles Modsatte, hvad der fremgaaer af Forhørerne. Jeg vil sige, at det er en Insinuation; men det er ganske vist uheldigt, at det Slags Uttringer komme frem af en saa overordnet og af Staten meget betroet Embedsmand, som den maa være, der har Commandoen over et saa kostbart Skib som det, Talen her er om. — Jeg skal iøvrigt nu, efterat have omtalt disse Par Træk af denne Sag, tillade mig yderligere at bemærke, hvorfor det er, at der ikke her foreligger et Vædringsforslag fra min Haand i det angivne Tiemed. Det var, som sagt, en af de Betingelser, som jeg havde stillet og som jeg havde fremsat som det, der vilde lede mig med Hensyn til Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om jeg skulde stille Forslag eller ikke, hvorvidt en saadan Bearbejdelse af Materialet var skeet, og hvorvidt der derved var fremkommet noget Tilfredsstillende. Det var muligt, at dette kunde have havt til-Følge, at jeg ikke vilde stille noget Forslag, men det kunde ogsaa være, at det efter saadanne Oplysninger netop stod som nødvendigt for mig at stille Forslag. Nu er der Intet gjort, dette Punkt er altsaa uden Betydning og kan ikke komme til at udøve nogen Indflydelse paa min Stilling til Sagen. Den anden Betingelse for mig til at stille Forslag var, at ingen Anden stillede noget Forslag besangaaende. Nu er denne Betingelse rigtignok indtruffen. Der er Ingen af dem, som med en saa mageløs Iver ere optraadte i denne Sag, der har fordrifet sig til at stille noget Forslag i saa Henseende. Maaffee Vedkommende ved at læse denne Bog have faaet bedre Oplysninger, og dette, forekommer det mig, kunde meget godt have bevirket, at nogle af de Herrer have betænkt sig. Det kan være — siger jeg — at de ere vegne noget tilbage fra den bestemte Holdning, de tidligere indtog, ved at have faaet bedre Oplysninger i Sagen, og navnlig ved at see, hvad der her er fremkommet i den omtalte

Bog; de have imidlertid ikke stillet noget Forslag. Dette var allerede en Ting, som ikke kunde Andet end tildrage sig min Opmærksomhed i højeste Grad. Jeg havde tænkt mig, at den Mand, der reiste denne Sag fra først af, og den Mand, som med saamegen Iver og Talent førte Sagen videre her i Salen, og som havde en saa aldeles uforgribelig Mening om, hvilke store Misbrug der vare begaaede, begge maatte være komne til at stille Forslag. Jeg ventede derfor i nogen Tid og overveiede, om jeg skulde stille Forslag eller ikke, og da jeg var Medlem af Udvalget, kunde jeg gjøre det paa en Tid, da de Andre ikke kunde gjøre det. Jeg havde altsaa fuldkommen Leilighed til at overbevise mig om, hvorvidt de Andre vilde stille Forslag eller ikke. Jeg har imidlertid aldrig havt den Tro, at der var begaaet nogen Mislighed i Fortiden; jeg har derimod paastaet, at det var en absolut urigtig Indretning, at have i Marinen en Mand, som indtog to saadanne Stillinger, som Tilfældet er, men ikke fordi jeg havde den Overbeviisning, at der endnu var skeet Noget, som man kunde beklage sig over. Det var altsaa med Hensyn til Fremtiden, at mit Forslag skulde være kommet frem; men nu traf det sig saaledes, at der siden den Tid — jeg erindrere ikke paa hvilken Dag — er blevet forelagt et Lovforslag om Lønninger til Søværnet. For mit Vedkommende har dette den Betydning, at Forslaget er fremkommet og i sine Enkeltheder er blevet mig bekendt siden forrige Behandling. I dette Forslag findes ikke opført den Mand's Lønning, som der her er Tale om, og derved bortfaldt for mig enhver Grund til nu at stille noget Forslag, idet jeg, som sagt, jo blot har villet have Muligheden af Misbrug i Fremtiden. Det er disse Grunde, som for mig have været de afgjørende for ikke at stille Forslaget; havde som sagt denne Lov ikke allerede gjort et Skridt i saa Henseende, vilde jeg have anseet mig forpligtet til at stille et Forslag om at forandre denne Mand's Stilling, hvilket vi jo ikke kunde gjøre paa anden Maade end ved at borttage den Lønning, der er bestemt for ham; thi vi have jo ikke Magt til at bevæge Manden til at træde ud af den private Stilling, hvori han er. Der var ogsaa